

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/77/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817206929
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3817206929.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore žalobcu A. N., nar. X.X.XXXX, bytom Z. nad W. XXX, zastúpeného Mgr. Petrom Balážom, advokátom, so sídlom Martin, Mudroňa 39 proti žalovanej Mgr. Y. C., nar. X.X.XXXX, bytom E., L. XXX/XX, zastúpenej JUDr. Pavlom Babiakom, advokátom, so sídlom Prievidza, Švéniho 6, o zaplatenie príslušenstva pohľadávky, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 10C/13/2017-198 zo dňa 07. júla 2020, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II. o zamietnutí prevyšujúcej časti žaloby žalobcu **m e n í t a k**, že žalovaná **j e p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi titulom úrokov z omeškania sumu 311,- eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 96,99 %, ktorú náhradu trov konania **j e p o v i n n á** žalovaná zaplatiť žalobcovi v sume určenej súdom prvej inštancie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 448,63 eur v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku /výrok I./, v prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietol /výrok II./, konanie v časti o zaplatenie sumy 3.866,01 eur zastavil /výrok III./ a rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu trov konania vo výške 18%, ktoré je povinná zaplatiť mu žalovaná s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej /výrok IV./.

2. Na odôvodnenie tohto rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 3.866,01 eur s príslušenstvom, ktorá predstavovala náhradu škodu spôsobenú poistnou udalosťou - dopravnou nehodou zo dňa 12.11.2015, ktorú spôsobila. V priebehu súdneho konania žalobca vzal podanú žalobu čiastočne späť o zaplatenie náhrady škody v sume 3.866,01 eur a voči žalovanej ďalej uplatňoval už len príslušenstvo predstavujúce náhradu trov trestného konania v sume 448,63 eur za zastupovanie žalobcu ako poškodeného v trestnom konaní a úrok z omeškania v sume 311,- eur vyčíslený ako 5,05% ročný úrok z omeškania zo sumy 3.806,14 eur od 16.12.2015 do 29.5.2017 a 5,05% ročný úrok z omeškania zo sumy 779,- eur od 30.5.2017 do 22.3.2018. Súd vykonal dokazovanie, z ktorého zistil, že dňa 12.11.2015 o 12.20 hod. v obci I. na ceste I/66, na 122,800 km žalovaná spôsobila dopravnú nehodu osobným motorovým vozidlom Hyundai Santa Fe EVČ: I tak, že nedodržala bezpečnú vzdialenosť za vozidlom a prednou ľavou časťou narazila do zadnej pravej časti osobného motorového vozidla Kia Ceed EVČ: Z idúceho v tom istom smere jazdy. Uvedené vozidlo odhodilo do protismeru a prednou časťou narazilo do prednej ľavej časti oproti idúceho nákladného motorového vozidla MAN TGA EVČ: E a následne ho odhodilo do protismeru mimo vozovku. Priebeh dopravnej nehody a jej opis je uvedený v zázname dopravnej nehody ODI v Brezne zo dňa 12.11.2015, ktorý je súčasťou trestného spisu OR PZ ODI Brezno ČVS: ORP-96/01-BR-2015. Znaleckým posudkom Ing. Ľubomíra Žofaja č. 23/2016 zo dňa 13.8.2016, ktorý je tiež súčasťou trestného

spisu, bola škoda na motorovom vozidle žalobcu vyčíslená sumou 9.348,50 eur. Uznesením Okresnej prokuratúry v Brezne č. 2 Pv 354/15/6603-23, EEČ: 2-46-65-2016 zo dňa 27.9.2016 bolo trestné stíhanie voči obvinenej Mgr. Y. C. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona podľa § 216 ods. 1 Trestného poriadku podmienčne zastavené a podľa § 216 ods. 2 Trestného poriadku jej bola určená skúšobná doba v trvaní 12 mesiacov. Z havarijného poistenia motorového vozidla žalobcu Union poisťovňa, a.s. vyplatila žalobcovi poistné plnenie v sume 5.812,61 eur, čo vyplýva z oznámenia poisťovne zo dňa 7.12.2015. V priebehu súdneho konania Generali Poisťovňa, a.s. so sídlom v Bratislave z povinného zmluvného poistenia prevádzateľa motorového vozidla, ktorým bola na motorovom vozidle žalobcu spôsobená škoda, zaplatila žalobcovi dňa 30.5.2017 náhradu škody v sume 3.027,14 eur a dňa 23.3.2018 náhradu škody v sume 779,- eur. V písomnom vyjadrení Generali Poisťovne, a.s. so sídlom v Bratislave zo dňa 2.4.2018 poisťovňa poukazovala na to, že žalobca listom označeným ako "sprievodný list" zaslaným dňa 10.11.2016 uplatnil voči poisťovni len nárok na náhradu škody v sume 3.027,14 eur, hoci v súdnom konaní uplatnil nárok na náhradu škody v sume 3.866,01 eur, t.j. o sumu 838,87 eur viac. Nárok na náhradu škodu v sume 838,87 eur voči poisťovni pred podaním žaloby neuplatňoval. Uviedla, že žalobca poisťovni nárok na náhradu škody preukázal až dňa 20.3.2017, kedy predložil znalecký posudok preukazujúci výšku škody na motorovom vozidle. Tvrdila, že bolo povinnosťou žalobcu preukázať poisťovni existenciu uplatneného nároku na náhradu škody a jej výšku a pokiaľ si svoju povinnosť preukázať uplatnený nárok nesplnil, poisťovňa sa nemohla dostať do omeškania s výplatou poistného plnenia. Poisťovňa poukázala na to, že v čase podania žaloby (dňa 7.4.2017) jej neuplynula lehota podľa § 11 ods. 6 zákona o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, v znení neskorších predpisov, pretože žalobca svoj nárok na náhradu škody preukázal až dňa 20.3.2017. Až od tohto dňa začala podľa názoru poisťovne plynúť 3-mesačná lehota na ukončenie šetrenia škodovej udalosti. Poisťovňa šetrenie škodovej udalosti ukončila dňa 25.5.2017, kedy poukázala žalobcovi náhradu škody v sume 3.027,14 eur. Dňa 22.3.2018 poukázala žalobcovi sumu 779,- eur, ktorú však z titulu náhrady škody v poisťovni neuplatnil. V časti o zaplatenie náhrady škody v sume 3.806,14 eur predstavujúcej zaplatenú náhradu škody poisťovňou z povinného zmluvného poistenia vzal žalobca podanú späť. Dňa 7.5.2018 vzal podanú žalobu čiastočne späť aj o zaplatenie sumy 59,87 eur, čím sa stal jeho uplatnený nárok na náhradu škody v plnej výške uspokojeným. Predmetom konania zostalo zaplatenie príslušenstva náhrady škody predstavujúceho trovy trestného konania v sume 448,63 eur za zastupovanie žalobcu ako poškodeného v trestnom konaní a úrok z omeškania v sume 311,- eur vyčíslený ako 5,05% ročný úrok z omeškania zo sumy 3.806,14 eur od 16.12.2015 do 29.5.2017 a ako 5,05% ročný úrok z omeškania zo sumy 779,- eur od 30.5.2017 do 22.3.2018. Z obsahu trestného spisu OR PZ ODI Brezno ČVS: ORP-96/01-BR-2015 vyplýva, že na základe splnomocnenia zo dňa 15.12.2015 žalobcu ako poškodeného v trestnom konaní zastupoval advokát Mgr. Peter Baláž, ktorý sa dňa 15.12.2015 zúčastnil výsluchu žalobcu ako poškodeného na OR PZ ODI Martin, kde počas výsluchu voči žalovanej uplatnil nárok na náhradu škody v sume 4.200,- eur. Dňa 7.9.2016 sa na OR PZ Brezno ODI advokát zúčastnil preštudovania vyšetrovacieho spisu. Trovy trestného konania žalobca vyčísliť sumou 448,63 eur za 3 úkony právnych služieb po 141,09 eur za prípravu a prevzatie zastúpenia, účasť na výsluchu žalobcu ako poškodeného vrátane uplatnenia nároku na náhradu škody a účasť na preštudovaní spisu, dvakrát 8,39 eur režijný paušál a jedenkrát 8,58 eur režijný paušál. Žalovaná vo svojej výpovedi nepoprela, že dňa 12.11.2015 spôsobila dopravnú nehodu popísanú žalobcom v obsahu žaloby. Motorové vozidlo, ktoré viedla, bolo povinne zmluvne poistené v Generali Poisťovne, a.s., s ktorou zmluvu o povinnom zmluvnom poistení uzatvorila jej matka, C. C., vlastníčka a držiteľka vozidla. Uviedla, že ešte v deň dopravnej nehody túto udalosť telefonicky hlásila poisťovni. Po hlásení poistnej udalosti s ňou viac poisťovňa nekomunikovala pokiaľ išlo o uplatnenie náhrady škody žalobcom, komunikovala s ňou len vo vzťahu k poškodenej pani R.. Po prvýkrát vedomosť o tom, že žalobca voči nej uplatňuje nárok na náhradu škody získala po doručení žaloby. Potvrdila, že JUDr. Babiak ju zastupoval v trestnom konaní a komunikoval s ňou o priebehu trestného konania ako aj o výsledkoch vyšetrovania, s ktorými ju oboznámil. Motorové vozidlo žalobcu bolo havarijne poistené v UNION poisťovni, a.s..

3. Uvedené skutočnosti súd posúdil podľa § 121 ods. 3, § 420 ods. 1 a 3, § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 1, 2 písm. b), § 11 ods. 6 písm. a), b), ods. 7 a 8, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov a uviedol, že dospel súd k právnomu záveru, že žaloba žalobcu je čiastočne dôvodná. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané a medzi stranami nebolo sporné, že dňa 2.11.2015 o 12.20 hod. v obci Podbrezová na ceste I/66, na 122,800 km žalovaná spôsobila dopravnú nehodu, pri ktorej bolo poškodené motorové vozidlo žalobcu. Znaleckým posudkom Ing. Ľubomíra Žofaja č.

23/2016 zo dňa 13.8.2016 bola škoda na motorovom vozidle žalobcu vyčíslená sumou 9.348,50 eur. Rovnako nebolo sporné, že z havarijného poistenia motorového vozidla žalobcu mu Union poisťovňa, a.s. vyplatila poistné plnenie v sume 5.812,61 eur. V priebehu súdneho konania Generali Poisťovňa, a.s. so sídlom v Bratislave z povinného zmluvného poistenia prevádzateľa motorového vozidla, ktorým bola na motorovom vozidle žalobcu spôsobená škoda, zaplatila žalobcovi dňa 30.5.2017 náhradu škody v sume 3.027,14 eur a dňa 23.3.2018 náhradu škody v sume 779,- eur, t.j. celkom sumu 3.806,14 eur. Príslušenstvom pohľadávky podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky. Príslušenstvom nároku na náhradu škody sú aj náklady mimosúdneho uplatnenia nároku u škodcu alebo u príslušného orgánu tak, ako v danom prípade, kedy žalobca ako poškodený v trestnom konaní uplatnil voči žalovanej ako obvinenej z prečinu ublíženia na zdraví nárok na náhradu škody v sume 4.200,- eur, ktorá mu vznikla poškodením motorového vozidla dopravnou nehodou zavinenou žalovanou. Z obsahu trestného spisu OR PZ ODI Brezno ČVS: ORP-96/01-BR-2015 súd zistil, že na základe splnomocnenia zo dňa 15.12.2015 žalobcu ako poškodeného v trestnom konaní zastupoval advokát Mgr. Peter Baláž, ktorý sa dňa 15.12.2015 zúčastnil výsluchu žalobcu ako poškodeného na OR PZ ODI Martin, kde počas výsluchu voči žalovanej uplatnil nárok na náhradu škody v sume 4.200,- eur. Dňa 7.9.2016 sa na OR PZ Brezno ODI advokát zúčastnil preštudovania vyšetrovacieho spisu. Zastupovaním advokátom v trestnom konaní žalobcovi vznikli trovy v celkovej sume 448,63 eur za 3 úkony právnych služieb po 141,09 eur za prípravu a prevzatie zastúpenia, účasť advokáta na výsluchu žalobcu ako poškodeného vrátane uplatnenia nároku na náhradu škody a účasť advokáta na preštudovaní trestného spisu s pripočítaním režijného paušálu dvakrát po 8,39 eur za úkony vykonané v roku 2015 a jedenkrát režijného paušálu v sume 8,58 eur za úkon vykonaný v roku 2016. Vzhľadom k tomu, že žalovaná žiadnym spôsobom nespochybnila svoju zodpovednosť za škodu spôsobenú žalobcovi na jeho motorovom vozidle dopravnou nehodou, ktorú zaviničila, je povinná zaplatiť mu aj príslušenstvo náhrady škody vo výške trov právneho zastúpenia za zastupovanie žalobcu advokátom v trestnom konaní, v ktorom voči žalovanej riadne uplatnil aj nárok na náhradu škody. Vynaložené trovy súd považoval za účelné a opodstatnené, priamo súvisiace s uplatnením nároku žalobcu na náhradu škody voči žalovanej. Žalovaná je povinná v súlade s § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka zaplatiť žalobcovi sumu 448,63 eur ako príslušenstvo náhrady škody, za ktorú zodpovedá podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ išlo o žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie úroku z omeškania v sume 311,- eur vyčísleného ako 5,05% ročného úroku z omeškania zo sumy 3.806,14 eur od 16.12.2015 do 29.5.2017 a 5,05% ročného úroku z omeškania zo sumy 779,- eur od 30.5.2017 do 22.3.2018, súd v tejto časti žalobu nepovažoval za dôvodnú a zamietol ju. V prejednávanej veci bolo zistené a medzi stranami nebolo sporné, že žalovaná škodovú udalosť bezprostredne po vzniku dopravnej nehody hlásila spolu s povinne zmluvne poistenou osobou, svojou matkou, poisťovni, kde bolo motorové vozidlo povinne zmluvne poistené. Na základe oznámenia o vzniku škodovej udalosti bola poisťovňa povinná postupovať podľa § 11 ods. 6, 7 zákona č. 381/2001 Z.z.. V písomnom vyjadrení Generali Poisťovne, a.s. so sídlom v Bratislave zo dňa 2.4.2018 poisťovňa poukázala na to, že žalobca listom označeným ako "sprievodný list" zaslaným dňa 10.11.2016 uplatnil voči poisťovni len nárok na náhradu škody v sume 3.027,14 eur, hoci v súdnom konaní uplatnil nárok na náhradu škody v sume 3.861,01 eur, t.j. o sumu 838,87 eur viac. Nárok na náhradu škody v sume 838,87 eur voči poisťovni pred podaním žaloby neuplatňoval. Z uvedenej sumy poisťovňa žalobcovi poukázala dňa 22.3.2018 sumu 779,- eur. Uviedla, že žalobca poisťovni nárok na náhradu škody preukázal až dňa 20.3.2017, kedy predložil znalecký posudok preukazujúci výšku škody na motorovom vozidle. Tvrdila, že bolo povinnosťou žalobcu preukázať poisťovni existenciu uplatneného nároku na náhradu škody a jej výšku a pokiaľ si svoju povinnosť preukázať uplatnený nárok nespĺnil, poisťovňa sa nemohla dostať do omeškania s výplatou poistného plnenia. Poisťovňa poukázala na to, že v čase podania žaloby (dňa 7.4.2017) jej neuplynula lehota podľa § 11 ods. 6 zákona o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, v znení neskorších predpisov, pretože žalobca svoj nárok na náhradu škody preukázal až dňa 20.3.2017. Až od tohto dňa začala podľa názoru poisťovne plynúť 3-mesačná lehota na ukončenie šetrenia škodovej udalosti. Poisťovňa šetrenie škodovej udalosti ukončila dňa 25.5.2017, kedy poukázala žalobcovi náhradu škody v sume 3.027,14 eur (čl. 75 spisu). Dňa 22.3.2018 poukázala žalobcovi sumu 779,- eur, ktorú však z titulu náhrady škody v poisťovni neuplatnil. Vzhľadom k tomu, že po vzniku škodovej udalosti prebiehal proces likvidácie škody spôsobenej na motorovom vozidle žalobcu dopravnou nehodou podľa príslušných ustanovení zákona č. 381/2001 Z.z., nemohlo na strane žalovanej ako vodičke vozidla, ktorým spôsobila dopravnú nehodu, nastať omeškanie s platením náhrady škody, nakoľko predmetná škodová udalosť bola riadne oznámená poisťovni, v ktorej bolo motorové vozidlo, ktorým bola žalobcovi spôsobená škoda, povinne zmluvne poistené a poisťovňa v zákonom určenej lehote podľa § 11 ods. 6 citovaného zákona začala

prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jej povinnosti poskytnúť poistné plnenie. Aj samotný žalobca tak, ako vyplýva z písomného vyjadrenia Generali Poist'ovne, a.s zo dňa 2.4.2018 listom označeným ako "sprievodný list" zaslaným poisťovni dňa 10.11.2016 uplatnil voči nej nárok na náhradu škody v sume 3.027,14 eur. Podľa názoru súdu v čase, kedy bola škodová udalosť riadne oznámená poisťovni za účelom jej likvidácie a žalobca ako poškodený uplatnil svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a súčasne bol povinný tento nárok preukázať (§ 799 Občianskeho zákonníka), čo aj urobil, nie je možné tvrdiť, že na strane priameho škodcu, ktorým bola žalovaná, nastalo omeškanie s platením náhrady škody, ak proces likvidácie škody prebiehal cez povinné zmluvné poistenie motorového vozidla. Vzhľadom k tomu, že škodovú udalosť prešetrovala poisťovňa, ktorej povinnosti sú vymedzené v § 11 ods. 6, 7 zákona č. 381/2001 Z.z. a napokon náhradu škody žalobcovi zaplatila v žiadanej výške, prípady omeškania s platením náhrady škody je potrebné posudzovať podľa § 11 ods. 8 uvedeného zákona. Žalobca však voči poisťovni nárok na zaplatenie úrokov z omeškania neuplatnil a podľa názoru súdu nie je možné v prípade likvidácie škody podľa tohto zákona prípadnú povinnosť platiť úroky z omeškania prenášať na žalovanú, i keď za škodu zodpovedala podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V časti, v ktorej vzal žalobca podanú žalobu späť bolo konanie podľa § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok /ďalej len CSP/ zastavené. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania súd odôvodnil podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 2 CSP s tým, že žalobca bol vo veci čiastočne úspešný, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania podľa pomeru jeho úspechu a neúspechu vo veci. Uplatnený nárok žalobcu predstavoval sumu 759,63 eur - trovy trestného konania v sume 448,63 eur a úrok z omeškania vyčíslený v sume 311,- eur. Žalobca bol vo veci úspešný o zaplatenie sumy 448,63 eur, čo predstavuje úspech vo výške 59%. Neúspech žalobcu predstavuje 41% a jeho čistý úspech 18%, čomu zodpovedá aj výška jeho nároku na náhradu trov konania.

4. Proti tomuto rozsudku do výrokov II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a IV. o nároku na náhradu trov konania podal včas odvolanie žalobca. Uvedol, že svoj nárok na úrok z omeškania oprel o skutočnosť, že protiprávnym konaním žalovanej potvrdeným právoplatným rozhodnutím Okresnej prokuratúry Brezno ako aj priznaným samotnou žalovanou došlo ku vzniku škody vo výške tvrdenej žalobcom a uplatnenej v neuhradenej časti v tomto konaní. Žalobca má zato, že jeho právny vzťah so žalovanou je daný porušením právnej povinnosti uloženej žalovanej ako vodičke motorového vozidla predpismi upravujúcimi pravidlá cestnej premávky. V konaní bolo nesporné, že žalovaná sa dopustila zavineného protiprávneho konania, ktorého následkom bol vznik škody na strane žalobcu. Výšku škody na motorovom vozidle, do ktorého narazila žalovaná ňou vedeným vozidlom, žalobca preukázal návrhom na pripojenie trestného spisu obsahujúceho znalecký posudok na určenie všeobecnej hodnoty jeho vozidla v čase vzniku škody a na určenie výšky vzniknutej škody. Žalovaná výšku škody nerozporovala. Súd svoje rozhodnutie v tejto časti oprel o skutočnosť, že žalobca si svoj nárok na náhradu škody uplatňoval aj voči spol. Generali poisťovňa, a.s., v ktorej bolo vozidlo vedené žalovanou poistené a z dôvodu riadneho nahlásenia poistnej udalosti vlastníčkou vozidla a uplatnenia nároku aj voči poisťovni sa nemohla žalovaná dostať do omeškania so splnením jej povinnosti nahradiť žalobcovi škodu. Tento záver je nesprávny. Súd na vzťah žalobcu a žalovanej aplikoval nesprávne ustanovenie zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o PZP“). Konkrétne konštatovanie, že § 11 ods. 8 zákona o PZP je možné aplikovať aj na zodpovednostný vzťah žalovanej ako vodičky zodpovedajúcej podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, je absolútne nesprávne. Predmetné ustanovenie sa vzťahuje výlučne na poisťovne a upravuje ich povinnosť platiť úroky z omeškania v prípade nesplnenia povinnosti podľa § 11 ods. 6 zákona o PZP. Aplikácia § 11 ods. 8 zákona o PZP aj na právny vzťah žalobcu a žalovanej je v priamom rozpore s textom samotného ustanovenia, ktorý hovorí výslovne a jednoznačne len o nároku na úrok z omeškania voči poisťovni a zároveň aj v rozpore s účelom celého zákona o PZP a jeho koncepcie vytvorenia priameho nároku poškodeného na náhradu priamo voči poisťovni a to popri existujúcom a naďalej pretrvávajúcemu nároku voči ostatným zodpovedným subjektom. Tieto nároky v žiadnom prípade nemožno robiť na sebe závislými a vykladať zákon v neprospech poškodeného, ktorý by bol odkázaný na splnenie si povinností poisťovňou namiesto toho, aby mal samostatné nároky voči nej ako aj škodcovi. Vzťah žalobcu so žalovanou nie je vzťahom, ktorý upravuje zákon o PZP. Nárok zo zodpovednosti za škodu a nárok z poistenia zodpovednosti za škodu sú dva úplne odlišné nároky voči odlišným subjektom upravené odlišným právnym predpisom, tieto nároky sa odlišne uplatňujú a z hľadiska práva majú inú právnu podstatu. Jeden je nárokom z titulu existujúceho poistenia a druhý je nárokom z titulu zákonného zodpovednostného vzťahu založeného škodovou udalosťou. Na základe uvedeného je vylúčené, aby ohľadom týchto dvoch úplne odlišných a samostatných nárokov voči odlišným subjektom bolo omeškanie jedného subjektu závislé od konania resp. nekonania druhého

povinného subjektu. V prejednávacom prípade bola žalovaná obvinená v rámci trestného konania č. k. ČVS:ORP-96/01-BR-2015, predmetom ktorého bolo vyšetrovanie skutku v súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa 12. 11. 2015. Žalovaná teda mala prístup do vyšetrovacieho spisu, po vznesení obvinenia mala možnosť nahliadnuť do spisu a robiť si z neho kópie v zmysle § 69 ods. 1 Trestného poriadku a taktiež mala právo zúčastniť sa preštudovania spisu v závere vyšetrovania. Žalovaná na pojednávaní dňa 11. 6. 2020 uviedla, že o nároku žalobcu sa dozvedela až po doručení žaloby. Ak je aj toto tvrdenie pravdivé, čo je vzhľadom na to, že žalovaná mala v rámci trestného konania zvoleného obhajcu, vysoko nepravdepodobné, nič jej nebránilo využiť svoje zákonné práva a do spisu nahliadnuť. Od začiatku jej bolo zrejmé, že svojim konaním spôsobila škodu nielen na zdraví druhej vodičky ale aj na majetku vlastníka vozidla, ktoré táto vodička viedla. Žalovaná ako osoba právne vzdelaná musela vedieť, že zodpovedá samostatne za škodu, ktorú spôsobila a že tejto zodpovednosti ju nezbujuje ani skutočnosť, že vozidlo, ktoré viedla, bolo povinne zmluvne poistené a že túto poisťnú udalosť následne nahlásila jej matka ako vlastníčka vozidla. Bolo to teda rozhodnutím a dôsledkom postoja samotnej žalovanej, že podľa svojich tvrdení nemala vedomosť o výške škody, ktorú má nahradiť žalobcovi. Rovnako bolo dôsledkom jej rozhodnutia, že medzi vznikom škody a jej úplnou náhradou uplynula doba jeden a pol roka. Žalovanú nezbujuje zodpovednosti za škodu vrátane povinnosti zaplatiť úrok z omeškania ako príslušenstvo tohto nároku žiadne z ustanovení zákona o PZP. Žalobca preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok II. rozhodnutia súdu prvej inštancie zmenil a priznal mu aj úrok z omeškania v sume 311,00 eur. Ďalej uviedol, že nesprávnym je aj výrok IV. rozsudku o trovách konania to nielen z dôvodu nesprávneho čiastočného zamietnutia žaloby ale aj z dôvodu nesprávneho výpočtu miery úspechu žalobcu v konaní. Súd totiž pri výpočte miery úspechu nezohľadnil skutočnosť, že žalobca pôvodne žaloval žalovanú o zaplatenie sumy 3.866,01 eur a to dôvodne, keďže túto sumu žalovaný 3/ uznal ako opodstatnenú a následne ju aj v priebehu súdneho konania uhradil. Preto mal súd mieru úspechu žalobkyne určovať nie zo sumy, ktorá bola predmetom konania v čase vyhlásenia rozsudku, ale zo sumy, ktorá bola pôvodne predmetom žaloby. Vzhľadom k tomu, že pôvodne uplatnený nárok žalobcu bol voči poisťovni ako aj voči žalovanej dôvodný, súd mu mal priznať nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

5. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

6. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania žalobcu, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné vo výroku II. o zamietnutí prevyšujúcej časti žaloby žalobcu podľa § 388 CSP zmeniť tak, že žalovanej bude uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi titulom úrokov z omeškania sumu 311,- eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie do výroku I. o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi 448,63 eur a do výroku III. o zastavení konania v časti o zaplatenie 3.866,01 eur odvolanie podané nebola, preto je v týchto častiach rozsudok súdu prvej inštancie právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý /§ 367 CSP/.

8. Čo sa týka výroku II. napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie o zamietnutí prevyšujúcej časti žaloby žalobcu, týmto rozhodnutím súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu o zaplatenie úrokov z omeškania vo vyčíslenej sume 311,- eur, čo predstavuje 5,05% ročný úrok z omeškania zo sumy 3.806,14 eur od 16.12.2015 do 29.5.2017 a 5,05% ročný úrok z omeškania zo sumy 779,- eur od 30.5.2017 do 22.3.2018. Suma 3.806,14 eur, z ktorej žalobca počítal uplatnený úrok z omeškania /po čiastočnom plnení suma 779,- eur/ predstavovala nárok žalobcu na náhradu skutočnej škody na jeho motorovom vozidle, za ktorú škodu zodpovedá bez pochybností žalovaná.

9. Súd prvej inštancie žalobu žalobcu v uvedenej časti zamietol s tým, že žalovaná sa nemohla dostať so splnením svojho záväzku na náhradu škody žalobcovi do omeškania, keďže tento si svoj nárok uplatnil nielen voči nej ale aj voči poisťovni, kde bolo dojednané povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a zo strany poisťovne boli nároky žalobcu uspokojené v súlade s tým, ako si ich uplatnil, preukázal a ako poisťovňa v zákonnej lehote skončila šetrenie danej poisťnej udalosti. Voči samotnej poisťovni si žalobca nárok na úroky z omeškania neuplatnil a vzhľadom na prebiehajúcu likvidáciu škody podľa zákona č. 381/2001 Z.z. nebolo možné preniesť povinnosť platiť úroky z omeškania na žalovanú.

10. S uvedeným právnym názorom súdu prvej inštancie sa odvolací súd nestotožňuje. Zákon č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, upravuje povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a vzťahy z neho vyplývajúce /a tiež zriadenie Slovenskej kancelárie poisťovateľov/. Nárok na náhradu škody, ktorá bola spôsobená prevádzkou poisteného motorového vozidla si môže poškodený uplatniť priamo voči poisťovni /rovnako aj poistený má právo, aby poisťovňa takýto nárok za neho poškodenému plnila/ a jej plnenie je plnením jeho nároku na náhradu škody za poisteného, ale ide o plnenie z povinného zmluvného poistenia v zmysle uvedeného zákona. Popri tomto vzťahu poškodený - poisťovňa, resp. poistený - poisťovňa, ďalej existuje zodpovednostný vzťah medzi poškodeným a osobou zodpovednou za škodu. Ich relatívna vzájomná samostatnosť sa prejavuje aj v tom, že v každom z nich má záväzok poskytnúť náhradu škody odlišný čas splnenia /splatnosť/. Vo vzťahu medzi poškodeným a osobou zodpovednou za škodu vo všeobecnosti platí, že čas splnenia (splatnosť) náhrady škody nie je medzi týmito osobami dohovorená (ani výslovne, ani mlčky), nevyplýva ani z povahy záväzku a ani ju neustanovuje právny predpis, ani rozhodnutie súdu. V takomto prípade má právo určiť čas splnenia dluhu veriteľ - poškodený a v zmysle § 563 Občianskeho zákonníka platí, že len čo veriteľ požiadala dlžníka o plnenie, dlžník je povinný dlh splniť nasledujúci deň po oznámení, ktoré obsahuje výzvu (upomienku) na plnenie. Na druhej strane vo vzťahu medzi poškodeným a poisťovňou, u ktorej bolo dojednané povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla platí, že poisťovňa je povinná poskytnúť poistné plnenie na náhradu škody do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovne poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie plnenia /§ 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z./. Z uvedeného odlišného času splnenia nároku na náhradu škody vo vzťahu medzi poškodeným a osobou zodpovednou za škodu a vo vzťahu medzi poškodeným a poisťovňou potom vyplýva aj odlišný moment, kedy sa osoba zodpovedná za škodu a poisťovňa môžu dostať so splnením svojho záväzku na náhradu škody do omeškania a kedy veriteľovi - poškodenému vzniká nárok na úroky z omeškania. U osoby zodpovednej za škodu platí, že táto sa dostane do omeškania, ak poškodenému nárok na náhradu škody nespĺní riadne deň nasledujúci po dni, kedy ju poškodený na plnenie vyzval. Poisťovňa sa ale dostáva do omeškania so splnením svojho záväzku poskytnúť poistné plnenie na náhradu škody poškodenému až vtedy, ak toto plnenie neposkytne riadne do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovne poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie plnenia. Uvedené odlišne stanovené časy splnenia /splatnosti/ nemožno zmiešavať a včasnosť plnenia jednej povinnej osoby /napríklad osoby zodpovednej za škodu/ nemožno robiť závislým na konaní, resp. nekonaní inej povinnej osoby /poisťovne/. U každej z povinných osôb je nutné posúdiť čas splnenia /splatnosť/ jej záväzku a tým aj podmienky vzniku nároku veriteľa - poškodeného na úroky z omeškania osobitne.

11. V intenciách danej veci uvedené znamená, že čas splnenia /splatnosť/ záväzku na náhradu škody u žalovanej ako osoby zodpovednej za škodu je plne závislá na výzve žalobcu ako poškodeného na plnenie /§ 563 Občianskeho zákonníka/ a nijako nesúvisí s tým, že žalobca ako poškodený vyzval poisťovňu, u ktorej bolo dojednané povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, na poskytnutie poistného plnenia na náhradu škody a že poisťovňa si svoju zákonnú povinnosť poskytnúť poistné plnenie splnila, resp. nespĺnila v určitom čase. Prvoinštančným súdom vykonaným dokazovaním bolo zistené, že žalobca ako poškodený dňa 15.12.2015 uplatnil v trestnom konaní, ktoré sa viedlo proti žalovanej ako obvinenej z dôvodu spôsobenia dopravnej nehody nárok na náhradu škody v sume 4.200,- eur ako skutočnú škodu na svojom motorovom vozidle, po odrátaní už poskytnutého poistného plnenia. Žalovaná v čase výsluchu žalobcu bola v postavení obvinenej a mal tak právo zúčastniť sa výsluchu žalobcu ako aj právo nazeráť do vyšetrovacieho spisu. Z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie ďalej vyplynulo, že žalovaná na túto výzvu žalobcu nespĺnila a plnenie na žalobcov nárok na náhradu škody poskytla až poisťovňa Generali poisťovňa, a.s. z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, a to dňa 25.7.2017 sumu 3.027,14 eur a dňa 22.3.2018 sumu 779,- eur.

12. Podľa odvolacieho súdu uvedené skutočnosti zistené súdom prvej inštancie je správne posúdiť tak, že v zmysle § 563 Občianskeho zákonníka dňa 15.12.2015 bola žalovaná ako osoba zodpovedná za škodu vyzvaná žalobcom ako poškodeným na splnenie jej záväzku na náhradu škody, keď v uvedený deň žalobca nárok na náhradu škody uplatnil voči žalovanej v trestnom konaní, ktoré sa proti nej viedlo a žalovaná ako obvinená mala objektívnu možnosť sa s touto výzvou žalobcu oboznámiť. Nasledujúci

deň, 16.12.2015, bola žalovaná povinná poskytnúť žalobcovi na jeho uplatnený nárok na náhradu škody plnenie, čo ale neurobila a dostala sa tak v tento deň so splnením svojho peňažného dlhu v zmysle § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka do omeškania a žalobcovi tak vznikol nárok požadovať od nej popri plnení na náhradu škody aj úroky z omeškania /§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka/. S ohľadom na neskôr poskytnuté poisťné plnenia na žalobcov nárok na náhradu škody zo strany Generali poisťovňa, a.s. /čím došlo ku splneniu záväzku nielen samotnej poisťovne ale aj žalovanej ako osoby zodpovednej za škodu/ bola žalovaná v omeškani so splnením sumy 3.806,14 eur v čase od 16.12.2015 do 29.5.2017 a so splnením sumy 779,- eur /po čiastočnom plnení 3.027,14 eur žalobcovi/ v čase od 30.5.2017 do 22.3.2018. Za uvedenú dobu tak žalobcovi patrí z dlžných súm náhrady škody úrok z omeškania vo výške 5,05 %, ktorý bol určený v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka podľa nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Podľa § 3 tohto nariadenia v znení účinnom ku dňu prvého dňa omeškania žalovanej /16.12.2015/ je výška úrokov z omeškania o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ku dňu 16.12.2015 bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky bola 0,05 % /viď. <https://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/financne-trhy/urokove-sadzby/urokove-sadzby-ecb/> a výška úrokov z omeškania v danom prípade je tak 5,05 % ročne /0,05 % + 5%/. Celkovo úrok z omeškania, na ktorý má žalobca od žalovanej nárok predstavuje sumu 311,- eur /5,05 % ročný úrok z omeškania zo sumy 3.806,14 eur od 16.12.2015 do 29.5.2017 a 5,05% ročný úrok z omeškania zo sumy 779,- eur od 30.5.2017 do 22.3.2018/.

13. Na základe uvedených záverov odvolací súd podľa § 388 CSP zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II. o zamietnutí prevyšujúcej časti žaloby žalobcu tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi titulom úrokov z omeškania sumu 311,- eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

14. Keďže odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, rozhodol podľa § 396 ods. 1, 2 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 2 CSP o náhrade trov celého konania /tak pred súdom prvej inštancie ako aj súdom odvolacím/, vychádzajúc pritom z pomeru úspechu strán sporu vo veci. Žalobca si podanou žalobou uplatnil od žalovanej zaplataenie sumy 3.866,01 eur spolu s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 29.3.2017 do zaplataenia a sumy 448,63 eur. V priebehu konania vzal potom žalobca svoju žalobu voči žalovanej späť v časti o zaplataenie 3.806,14 eur /z dôvodu uspokojenia tohto nároku po podaní žaloby/, v časti o zaplataenie sumy 59,87 eur spolu s úrokom z omeškania /bez odôvodnenia/ a s privolením súdu prvej inštancie zmenil svoju žalobu v časti uplatneného úroku z omeškania zo sumy 3.806,14 eur tak, že požadoval zaplataenie sumy 311,- eur ako 5,05 % ročného úroku z omeškania zo sumy 3.806,14 eur od 16.12.2015 do 29.5.2017 a 5,05% ročného úroku z omeškania zo sumy 779,- eur od 30.5.2017 do 22.3.2018. Súd prvej inštancie svojím rozsudkom vo výroku I., ktorý je právoplatný, priznal žalobcovi sumu 448,63 eur a v tomto odvolacom konaní mu odvolací súd priznal aj sumu vyčíslených úrokov z omeškania 311,- eur. Zastavenie konania v tých častiach, kde došlo k späťvzatiu žaloby žalobcom z dôvodu plnenie na jeho uplatnené nároky po podaní žaloby /3.806,14 eur/ je nutné hodnotiť z hľadiska nároku na náhradu trov ako procesný úspech žalobcu a na druhej strane zastavenie konania v tej časti, kde žalobca vzal svoju žalobu späť bez odôvodnenia /59,87 eur s úrokom z omeškania/ ako procesný úspech žalovanej.

15. Možno tak konštatovať, že žalobca bol v spore procesne úspešný pokiaľ ide o zaplataenie sumy 3.806,14 eur, sumy 448,63 eur a sumy vyčíslených úrokov z omeškania 311,- eur a naopak bol neúspešný pokiaľ ide o zaplataenie 59,87 eur spolu s úrokom z omeškania 5,05 % ročne od 29.3.2017 do zaplataenia /čo je do dňa rozhodnutia súdu prvej inštancie dňa 7.7.2020 suma 9,91 eur/. Žalobca bol teda v spore procesne úspešnejší a pomer jeho úspechu je 96,99 % /úspech žalobcu 4.565,77 eur (3.806,14 + 448,63 + 311) - jeho neúspech 69,88 eur (59,87 + 9,91) v pomere k celému predmetu konania 4.635,55 eur je 96,99 %/. Odvolací súd preto žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 96,99 %. O samotnej výške náhrady trov konania rozhodne v zmysle § 262 ods. 1 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia, súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde,

ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).